

Zeybek Ateşi

HERŞEY GÜZEL OLACAK

Merhaba Hüseyin Abi!

Feda ateşle gönderdiğim o dünyanın en güzel selamını aldık, kaygısız güreçlerimizden en derin yanına. Heri de Haziran sıcağında. '84'ten '96'ya uzanan ve bugüne kurulan köprüde feda ateşle sarıp sarımadır buralar... 12'lerimizden kurduğumuz halayda Ümitlerimizle birkestiğin ellerin... Beklenmiş, Ankap'ın yığıt delikantı ile elele verip akuden sevgimizi saldınız sim- can semalarında Anacolumusa. Ümitlerimizden sonra simdi de sen yaptığın o büyük işiyle, onuru...

Ümitlerimizden sonra, yarıdıkların duruyor ölümlüde.

"... Düsterimden bir '96'yı, 2000-2004'e bağlayan köprü olmak. Kışkardan önceki Berdanlarımız o gün sessizle 'Bir memnuniyet berden astanım' haykırısını 2004'e ilk duyulan patlayıcı olmaktı. Olmadı. Ümitlerimizden kurduğumuz köprüden geçmek düsteri madem payımız, gelecek zafere nite olacaktır."

Ümitlerimizden kurduğumuz köprüden geçip zafere muhtumuz olduk. Ak mutlu bize ki Ümit gibi, senin gibi kahramanlarımızın yoldakilerimiz.

"Her anı eylem olan 69 günü demirle '96'ın. O her an eylem olan günlerimizde birliktiydi güreçlerimizden mevziler aynı olsa da denizimizden aynı mevzilerdeydi. İkinci o'nun muhtuzundan sonra, yarıdıklarına bakıyoruz simdi."

"O 69 günü her duyguyu, düşünceyi paylaştığım, paylaştığımız o'daydı. Bir insan olarak, bir yolda olarak yaşantı olacak ve paylaşılacak her şeyi yaşadığım, paylaştığım bir süre. Beklemeye haberi duyunca seninle benim en çokluklarımızı yaşadım, yaşadık."

Ümitle yaşadığın, yaşadığımız duyguları seninle yaşıyoruz simdi. Hüseyin Abi.

'96'da iddialarımız, Berdanlarımızla aramızda emirde zafere. Onların hücre hücre eriyen ve o yığıt bedenlerin sen oluklarıyla o büyük zafere emirde emirde haydetmişle 12 bedenden anıttı onlar '96'da. Birde kuruk bir de senle dönüştürülebilir yaşam. Ümitlerimizden anlattıkları paylaştığımız duygularımız. Her dilimizde 'yanım as bırakmıyacağız, bir de işle er-ges demantlarımız vardı.

Ve o senin tamamımızla 2000'lerden bugüne taşıdığımız büyük yarıdıklarımızla olacaktır.

Yolumuzu ilk Ümit aşmıştı. Nasıl kurmuş, heyecanlarımızla de- çirimi? Mehtaplarmız bu günkü duygularımızla dolup taşmıştı, simdi aklımıza esprilerimiz geliyor. Heri demirle ya "Ümit başladı, çünkü

keldi, rizen zirri kellihte, ozi saqlarimizi kaziten, care olursa ben de ka-
derim, imdi tebersim var duydularimizda. ve sen basladigunda vurmuduk
dana "kari care kellihteydi. hadi resmini gonder, eger sen de kelsen biz de
kazitacagiz". Bu espru tem 96'culara yayilmisti. Her bir espru daruk kaldi da-
limizde.

Evet Huseyin Abi sen de damamlardan "yarim katan rzi"ni.

Nasil 96'da, fidatlarimizla eger uumuduk mahruminizi bu surecin
sonunda da seninle, rzlerle karanacagiz, ZAFER, senin, rzlerin aken terriye
yazildi qolden hanemize Mahruminizi de basacagiz elbet.

den anlatiyoruz imdi Huseyin Abi, sana lajik, senin gibi sade, da-
gal anlatabilme haygisi tasivarak. 26 yillik devrimci yaramus digmar ki say-
jalara, saterlara. O 26 yillik yaramu, paylaimarimizi duisenince sinar demd
gelyor rimizde sana. Devrimin, ozlemizin koca cinari. Kokleri deminde
kocaman, sarilmaz govdenizle gorkemli bir cinar.

Azlemi rennek 26 yilini kavgayla yigwan koca bir yorekimsen
Dunders buyene kurulan kopruke, gecilen yollarda, senin emgin, rzlerin yol
gosterirmis oluyor.

Emekle, narca yigwan bir omir... ve buyen gelecek kurulan kop-
ruke feda atesine can oldun

den biribir darimaris okunuru, sozkusun ayrica yasiyoruz.
Bir ki darimaris ay ki paylaimisiz birsoh seyr. Birlikte oldugumuz o genle-
re gidiyoruz imdi, yasadiklarimiza, birde biratligin rzlere

Bir abi, bir baba, dicaligi hissettiklerinden hep evrene bildiklerini
göruk ama mokerarice anlatman, emekci yentari geliyor görkmezim öniye,
yaramu 596'teyen yentari, sessizce hissettirmeden tem de

Bu kavgada sayif dejenlerde vardi kuskunuz. Belki de kend-
lerine goretlerine haybetmislerdi. "sen yaninda olursan, seninle parparu-
rimum digenler cikiyordu.

den bulundugumuz mevzeye gelisin, renkek anladastarla, draly-
larini duirenogunuz. Hatirlarin her bafpedez kuminden, genq, yarli yozun varam
de maramiz vardi. ve hepide 96 ölmü ömürü sonrasi duduklarimisti. Biz bir
meyen, darimaris onlarca maver denik birlikte yigwanimilendi birsoh seyr.
dena olan degil ve saygidarim, gelmeden cok kusa bir sure gorkerinden
okuduk Gouardim cinkü sen, saygidim, sabir, emektin. ve maverkimizde
en cok bu digen rster, bu digenlerde rskellenirler. Öyle oldu. den yaramuz
den gottikten sonra bile his duisürmedik dillerinden adire. Öylesine de-
nin rzler birakimisti.

Bu yüzden seni tanıyanlar hep senin vayan kendini. En son-
terim altında nasıl kalktığı, gözde bulunduğu istem altında öğ öğ öğ öğ
dourany errek harcanmıştı nasıl hallolduğunu somutlardan pratiklerde-

Bürokrasi ve sen... Asla yan yana derslerimdir. Bu konuda birle-
ri nasıl da eleştirimden. Öğretimimizde neredeyse her 15 gün öğretilen
mı bir yoldanımı vardı. Bazen "benim isim öğitü öğiterek konunun bilin-
meye karışmadığı olurdu. Pratik denen dikkatle birkeül isten bu isteyiş
güzönden hallolmaldı. Bir gün "bu istem hepini ben yaparım" diye esret
yapmış, sonra da pratikden yola çıkarak ekletmiş, bir eğitime dönük
tümüşdür. Bir dikkat etireleri gibi sakımadık. İsmetle isteyiş ve isten
yaca göre seçilmek, gerektiğinde ekle yöntem ve salıma dersimle isten
yastara göre belirtebilemeliydi. Bir diyatro metnindeki ufak bir değişiklikle
ren yoldanımı "kirk kaptı salmak zorunda kalmamak, insanın senin keri-
ler" diyişin kulağlarımızda kendi yakışlarımızı getirmiş de senden öğrendik.

Düdüne sadelik sende seni yanında. Küçük buğuya kafaların kavma-
sık, buğulenti ve gözömsüştük. Özerne kurucu öğitüleri. Şyle güzel gözük sende
ne serenden ki. da delişin, yalın düşünmenin insanı nasıl düşün verdiğini ve
nasıl düşünme yönlendirdiğini evrene kavratırken isten sadelikten.

"...arkadaşlık düşünmü hiç öğitü." "Neden u dardın." "Eğitilerek
beni smirtilendiriyor öğitüden." "Peki neden neden smirtilendiriyorsun?" "Smirtili
bir yapım var da..." "Olmadı, dersün biraz teknen konuşalım." "Ne den"
diye sorusun hele kulağlarımızda eşliyor. Verilen cevaplara isten bir kez
"peki neden böyle" diye soruşturan az biraz varsa da yoldanımı asıl cevap
bu isten neden sorusunun karıştığıda görüldü.

Öğretmek ve öğrenmek... Her zaman her süreçte öğrenmek o kadar
sok şey vardı ki... Jeterli mi? diye sorup cevaplanıyor, yan mektubundaki
sadedir sok denedikti bizim için.

"Senin aşından bu süreçte öğretilmiş ve anıdırıcılığı öğretilen
mı ki 26 yıllık artemi istendeki sürecimin en büyük dönemi oldu. Meten
11 mi? "Kuşkuu hayır!" Öğrenen insan yoldanlarına, halkına öğretilmiş ve
anlık sorular gelirken insan geliştirebilir. ve sen bu sadetleri smirtilen sen
gönlünde yazıyorlar - dersuhyış merhaba dermeden bir ay önce. Bu sa-
hiplerime, senin öğitü mi zaten sen, isten böyle kahrmanlardan.

İk sen hep insan ruhunun derinliklerine inip, karıştıklarını anıyan
oldun. Her farkında öğretilen belli de, insanlar sabucak kaynaşırken seninle.
Bir adli tutukludan dinledik, senin Hapishanesi'nden tanıyordun seni. "Öz
venden Hıçyın Abıye. İsmetle tutamadım. diyer, öğretiliyordu. Çünkü

ona bir daha bir şey yapmayacağım diye söz vermiş ama namus mekkesi
yüzünden birini öldürüp çıkar hapishaneye girmişti.

Orhan'ın da da yakalı değildi. Sende büyük amcalarımı seni
gösterip sevgiyle "neyden döydü var ondan, döyüp işi seni etkilemiyor, sana ka-
yır diyemiyorlardı."

Bir ark ilişkimizin evlilik yıldönümüydü. Abim'e esime hedye
almak istediğimi ama söylemeye birar gelindiğimi fark ettim. "Hediye
alınan yengeye iyi olur" dedi. "Daha hatırlamıyordum onu. Bir de kutlama için ka-
rnelik yapmamı söylemişti. Hedye de hazırlamıştı ki tabii. Nasıl da se-
venmişlerdi. Dahi sohbetli güzel bir öğlene oldu."

Denizimle, gök yüzümlü, salt okuyup, yazmak, sazusal öre-
tim değildi. Hapishanede derin yaraları remdeki hastalığı, muhtarımınla ve
diğün değeri, mece derinliğinde doğuştan, sevgiyi boğsuzgöndü. Hani bulunduk
gün boğsuzluğu ferdal delikanlılarımı, amcalarımı vardı ya. Her biri
görsel ve eline alıp da güzel güzel çekimlere başlayınca nasıl da sa-
rıyarlarda değildi mi? Onların saikin bakışları arasında arketik o çekimlere
koculuklar derinle kucaklara aktıkları arketik sevgiyi beklemişti emgirmeye
ve benim bu sabahları onlarda el attılar. Cezaletti ilker. Kimi derinlikler
keşfet yapti, kimi çekimlerde kimi görsel yapti. Ne zaman yaptiklerini
dörs edile. Geçelim bu konuyu der gibi ellerini salladığını, konuyu değir
kiminle saban hals çöllerimden öncede.

Aklınıza derinle birlikte Yener Fidan, ilker geliyor Huseyin Abi.
Yener, ilker ayrıldı peşindedir. Abim Gültepe'nin derinliği "kabadayisi" ya
nasıl da boğsuzlardı sana.

Hani Yener ve ilker'in her mahkemeye davalı geçirdiği ya. Sineği
le bir mahkemeye döndü. Bizim kabadayılarımızda döviz indirimimizler
di. Bir de idareyi idgal edimistik. (Yazarın görselimize hala emini sen de
görselimizde) derinle derinle ilker, Yener diye diye seşlendirice birimle
bir idarede bir zaman derinle boğsuzlardı. (Tabii o zaman yolumuz
dük) Ne keşiflerde ama. En sonunda sen keşif "mıtan anıya"
diye geçimice. Anlatım seşiflerdi ve ilker, Yener yaptiklerini gajın utan
ayla keşifleri sende girmişlerdi. Tabii. Dahi benim görsel bakamıyorlardı
ama görselinde görselimeyi seşifler onları da bastırmıştı görselime

değerlerdi seni hem de aralardan seşifler girdenle ka derinle Ya
Fidan. Anlatım ne kadar benderdeniz. derinle Fidan'dan sonra seni
kelli seşiflerim, seşiflerim, derinle anıta derinle seşifler. Onları aygırı
seşiflerde seni de seşiflerimdir. Bu seşifler belki en iyi Fidanla seşifim.

Kurandan. Herizde suvelli konusuyordunuz. Herizde duvur bir de gubir-
diniz. Bu gubirder seni onletirken ahlınız tep fiiden getiyor.

Herde igrettilerle gevelde insan yureklerine eltygin seyl
ve bitirig dokumlarigla adimladijn yoku. Bide dektigin onur bendeniz 2004'e
ve agni karartilikla, daha fazla ten de kedafine varden.

"Bir artik yureklerle konusma dritini (sedde) omuz rem bu tu
uygulamalar burnumuzun kuturu bir etdiklerigim. Gorek dritini bitirigeler,
gune, asreme, ana gire yajayantlar bitirig. iradi yajayantlar, buyuk
ridatlerin ygrunda dugesini karuyamayip sallanip adalundan kiskunden kopup
selis rem de serot kenenlerdir."

Bonus curan demiyon? sana den kafir utogay, gorkunli kaci-
rip geem du gribi el sallayanda, bir smirne bu karuyayir nasil seyigyle,
baglilikla adedigun bitiriguz.

Dang bu seskenimizin adim "Hersey guzel olacak, kuyuk
denin en cok kullandigin 52 bu. Atti 60, bir yimserlikle seylenen bir 52
degit. O isin altında gelecege varsulmaz insan, en son asmentem altında
kalkilacigun olon netlik guven, degallik var.

Hersey guzel olacak elbet. Herseyin Atti Hersey guzel duyor. Yaza
digimle her an sigle guzel ki. Bugun yasadigimle gzellikler yharin demtel
kumle yajayacak. Hersey guzeli digeliler nihar yajayimle kusanatigimide.
O hersey guzel bitirig altında denim, dem kahrmetarimuzun ggit yurek
er olacak.

Buyuk bir onur yajattin birlere den de bahdiyansin bitiriguz.
4 Mayıs darsitr satorlarini okudugumuzda kedife digim kusan adam okule
digim sermirdik;

"Oze bahdiyari aygile digim kurulan kalkanin remden ve makt
hunun vevacigim, batilacigim 4 karmuzun kurdigim, 12 karmuzun garsit
trig, 112 karmuzle ise her deragi darsitr bir gure dioneris kaly kalkanina."

"Madem Gittelerin, oziman yolda sigle yonsimeli digim?"
dirdiden. Gittekince patladu rife Bekme elele zulumun beyrimde.

Gittelerimizin ygit bedevinin den bir parsasi 10. Ekip sic Got-
telirlerimizin yureklerine jsmistimista.

Gittekince: Muharrem, Gurey, kelm, den ve Bekir...

Gittelerimiz de bahdiyari smidi. Bitiriguz ki kucaklasmanve makt
hit olmistur. Bir karuyigin yajayantlar gribigimuz.

Ve birlere de bahdiyari carimuz indigimuz.

26 kalyimuzun 2005'lerdeki devarimuz, bir alen topu vendik, idit.

terimî, bedenlerimle birleştiren emre ile emre akleden kâfirîmî
26 kâfirîmî

Yongunî her dam derinleydi. Amrî istedi ki bir kâfirî de
hep yarında olalım. duygumun dön sıcağıyla ile sordugum bir kâfirî
kâfirîmî. Bî'ci ordaklarımın bir kâfirîydi. Dışta daha nele uarmakla
demirdik ki. İstedik ki hep sarıp sarımsak, kâfirîlerin seni. Etme
ulaştığında ne çok sevindik bilsen. İle yaradıkların okuyunca, duygula
rı paylayınca mehtâplüğümüze dâvâye yolcu.

"Duygularımı öğmen demektir gibi deki düşünürüm, ilmek ilmek
ışıklaştırmî kâfirîmî aldım. İstedik ki hem ordaklarımın ve sâat olarak da
Sâat istiyen can ordaklarımın düşünürüm, el emrine, göz nuruna, en derin
suygularımı ifade ediyor kâfirîmî. İstedik ki yaradıkların sordugum
damrî sâatında olacak, benimle emrecek. nâra düşünürüm de birleştiren düşün
sâatında. Dâra, duygula, düşünürüm olarak çok key yarattım. yaradım terikâ
ler."

Ya sen Hâşimî Abî, ya sen can ordaklarımın der birleştiren
duygular yarattın ki... İstedik ki, dedim gibi sordugum nâra, emre,
görmemî düşünürüm. "İle emre yaradım kâfirîmî ile sordugum damrîm
derinle ki düşünürüm. Emre, emre, emre. İstedik ki, dedim gibi sordugum
nâra, duygula, düşünürüm olarak çok key yarattım. yaradım terikâ
ler."

Canım Hâşimî Abîmî, can yoldaşım, can ordaklarımın, emre
mün ardından sordugum kâfirîmî yaradım bir kez daha.

Yârında ki o gözle düşünürüm her düşünürüm. Hâşimîmün
dâranı düşünürüm kadar düşünürüm devam edeceğim. Kâfirî, kâfirî
la uyu o çok sevdiğim sordugum.

Atadın bedenim, bedenlerimün can can yaradım yaradımın
sıcağıyla ile kâfirîmî, kâfirîmî düşünürüm, kâfirîmî düşünürüm, kâfirîmî düşünürüm
Kâfirîmî kadar düşünürüm.

PERDENİN ÖN YÜZÜNDE "MİSAFİR" OLANLAR

PERDE ARKASINDA HALKLARIN KANINI DÖKEN KATİLLERDİR !

Katliam örgütü NATO'nun İstanbul toplantısının tamamlanmasının ardından yapılan basın toplantısında Erdoğan'a bir basın gazeteci soru yöneltti: "ABD desteklemesine rağmen, Türkiye'nin AB'ne girişi konusunda Fransa Cumhurbaşkanı'nın temkinli bir çıkışı oldu. Bu konuşmanın perde arkasını bize biraz anlatır mısınız?"

Erdoğan, bilinen ama ifade edilmeyen bir gerçeğin aşıkça sorulmasından duyduğu rahatsızlığı zarafetli bir gülümsemeyle savuşturmayı çalışsa da bu, durumu kurtarmaya yetmedi ve perhasizliği eline alarak:

"Ben size burada perdenin önünde konuşulanları, anlatayım. Perde arkasına hiç girmeyelim," şeklinde cevap verdi.

İşte bu, tüm yavaşlıkların bir cümleyle özeti. Aşıklaştıkları, yansıtılanların, yavaşlıkların, düzenlemelerin... her şeyin bir aldatmacadan ibaret olduğunun itirafıdır bu cümle. Aynı zamanda Erdoğan bu cevapla demek istiyor ki; bırakın gerçekleri! Siz, biz ne söylüyorsak onu bilin, onu görsün, halkı aldatmaya ortak olun!..

Perdenin arkasında - ki, gerçekler perdenin arkasında cereyan eder - halkların katledilmesini organize eden ve bunu uygulayan NATO adlı katliam örgütünün misyonu perdenin ön yüzünde değişiyor (!) "Teröre karşı savaş" oluyor. Ülkemiz ve diğer halkları da böyle kandırılmaya çalışılıyor.

Kandırmanın bir başka boyutu korkunun ve paranoyanın ortaya çıkardığı, Hollywood film sahnelerini de geçen "güvenlik önlemleri" ve yatak kalıbın, yatakların yarı usaklık örneklerinin sunulmasıydı. Oysa halkın parasıyla yapılmıştı çevre düzenlemesi. Tepkiler karşısında Tayyip hemen bir demagoji malzemesi daha buldu. Türk milletinin ne kadar misafirperver olduğunu göstermesi gerektiğini, bize yakışının da güvenliği sağlamak olduğunu anlattı.

Halkın değerlerini demagoji malzemesi yapan Tayyip böyle söyleyerek halkı, emperyalist katillere oligarsinin gözüyle bakmayı öğretiyor. Ve ardından "verdikleri gerçek rahatsızlıktan ötürü özür" diliyor (!)

Hayır rahatsızlık "geçici" değil, kalıcıdır. Ülkemiz yıllardır em-

parçalarının işgali altındadır. Zirvenin İstanbul'da gerçekleştirilmesi ve halklar aleyhine yeni katliam kararlarının bizim topraklarımız üzerinde alınması, bunun için yapılan hazırlıklar işgaleyle olan işbirliğinin yansıması, halk dışmanlığının en bariz, en aşgillik örneklerindedir.

Emperyalistler halkın değil, işbirliği oligarsinin "misafiri"dir. B nedente de zirve için alınan önlemlerde halkın mağduriyetinin his de öyle "özür dilendiği" gibi önemi yoktur. Halkın cebinden çıkan 25 trilyon emperyalistlerin göz zevki için gevre dizenlemesine harcanmıştır.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin "NATO vadisi" diye sınırları çizilene baskıya 25 trilyonla baskın neler yaptı!

- 52 arterde başlatılan çalışmada;
- 23 bin 417 ton asfalt döşendi,
- 435 adet baca ve 129 ara yükseltildi,
- 10 bin 677 m. bordür yapıldı,
- 2 bin 090 m. çelik hatat yapıldı,
- 2 bin 448 adet atapark bekaşı yapıldı,
- 13 bin 658 m² trotuar çalışması yapıldı,
- 139 göllenme noktasının 125'inde sorun giderildi,
- 242 m. yaya korkuluğu yapıldı,
- 21 bin 982 m² yaya korkuluğu boyandı,
- Kennedy caddesi üzerindeki top geçitlerin kırık olan 60 adet camı değiştirildi,
- 76 bin 100 m² üst geçit boyandı,
- Yeşillendirme çalışmaları hız verildi. Zirve güzergahında 8 bin 210 ağaç dikildi. 66 bin 368 çalı, 30 bin gül, 200 bin mevsimlik çiçek dikimi yapıldı,
- Yıkık dökük binalar panellerle kapatıldı.

Toplam maliyeti 20 bin doları bulan zirve hazırlıklarında İstanbul ve Ankara enketa insansız sekne dışıştırılmıştır. Ankara'da yol güzergahında 15-20 m. ye bir polis dışırken 66 cadde ve sokak trafiğe kapatılmıştır. İstanbul'da ise bu sayı 184 4'tür.

Evlendirme daireleri zirve boyunca kapatılmış, birçok esnaf zorunlu olarak kepenk kapatmış, kepenk kapatmayanlar dahi zarar etmiş, toplu taşıma araçları işlek yollarda çalıştırılmayarak halk kilometrelerce yürümeye mahkum edilmiştir. Vadi içinde kalan özel ve devlet hastanelerine giriş-çıkış yasası konmuştur. Ankara'da kateşi esnafına, dükkanlarını 24 saat asık tutma talimatı dağıtılmıştır.

İşbirliği oligarsinin havada, karada, denizde aldığı önlemlere güvenmeyen ASB'li haydutlar awacı, skorskyleri, hücumkollar ve 1500 CIA ajanıyla, bol miktarda askeri malzemeyi İstanbul'a yığarak güvenli

konusundaki yaklaşımını da ortaya koydu. Oysa sadık uşağı AKP, bu zihne uğruna İstanbul halkına çektiğini bırakmamıştı.

"Kendimizi hapiste hissediyoruz"

Evet, yapılmak istenen tam da buydu. Emperyalistler güvende olsun da halkın canı çekemesin! Kimlik göstererek "güvenlik" bolye girebilen bir esnafın "kendimizi hapiste hissediyoruz" sözü durum yeterince açıklıyordu. "misafirperverliğini beklediği" halkı Erdoğan, esaret altında tuttu.

Halktan korkan, tüm demagogilere ve entellere rağmen gerçeklerin gizlenemeyeceğinin farkında olan Erdoğan da biliyor ki emperyalistler halkın misafiri değil düşmanıdır. Ev sahibi olanda kendisinin üzerine düşen de zihne buyunca halka zindan hayati yasatmak, demagogik sözlerle onları ayalamaktır.

"Demokratik taleplerini göstereceklerdir" dediği kesimlerin üzerinde cop kırıp biber gazıyla gözleri kör etmek de AKP'nin polisinin asli işidir. Çünkü onlar Toyyip'in dediği gibi "marginaldir", "demokratik hakların kilitleniminin dışına çıkmışlardır..".

Paranoyak uyanan güvenlik hazırlıkları, halka yasatılan zulüm ve gösterilen pervasızlık, demagogik laflar... emperyalistlerin halkların dostu değil düşmanı oldunun tipik göstergeleridir. Erdoğan'ın "misafirperverlik" lafları da bu gerçeği defistirememiştir.

TÜRKİYE, AB KULVARINDA "DEMOKRASİ"YE KOŞUYOR!

Medya aracılığıyla yürütülen kampanyalarda ülkemize demokrasinin gelmesi, Avrupa Birliği'ne girmekle özdeşmiş gibi gösteriliyor. AB istiyor, AKP hükümeti yerine getiriyor, medya alkışlıyor. Demokrasiyi AB kapılarında arayanlar da gelişmelerden memnuniyetini dile getiriyorlar. Bu minval yürüyor işler.

Türkiye, kendini AB'ye uydurmak için bugüne kadar toplam 56 sözleşmeye imza attı. Bunlardan 16'sı AKP hükümeti döneminde imzalandı. Yani Avrupa koşusunun üçte birine kısmını AKP hükümeti koşturdu. Sonunu da getirmek niyetinde. Ortalık demokrasi ataklarından geçilmiyor. Anadilde yayın programlarından, DEP'li milletvekillerinin tahliyesine, DGM'lerin kaldırılmasına kadar, AKP hükümeti, AB yolundaki bir takım icraatların başaktörü oldu. İcraatlar devam da ediyor.

İçişleri Bakanlığı, valiliklere, 11 Haziran tarihli bir genelge gönderdi. 19 Haziran tarihli gazetelerde, bu genelgenin yarattığı "sevinc" taşıyordu. Radikal gazetesi "iyi şeyler de oluyor" diye duyurdu haberi. İHD Genel Başkanı Hüsnü Öndül'ün genelge hakkındaki yorumuna yer verdi. Hüsnü Öndül "Özgürlükçü, müthiş bir adım" diyordu.

Alışlarda karşılanan bu genelgeye göre; polis, basın açıklamalarına 1 saati aşmadıkça müdahale etmeyecek, pankart, döviz ve sloganlara karışmayacak. Panel, toplantı, seminerlerde yasadışı iş yapılıyor havası yaratılmayacak. Valilikler sivil toplumu teşvik edecekler. Polis, eylemlerde cop kullanmayacak, ses ve görüntü kaydı yapmayacak.

Bu genelge tam da İstanbul'da yapılacak NATO zirvesi öncesi valiliklere gönderildi. Türkiye'nin ne kadar "demokratik" olduğu dünyaya gösterilecekti. Gerçekte ise bunun şovdan ibaret olduğu, her şeyin kağıt üzerinde kaldığı bir kez daha görüldü.

Bu genelge valiliklere gönderilmeden önce de, basın açıklamaları yapmak her vatandaşın yasal hakkıydı. Ama polisi, toplantıların basın açıklaması olduğuna itina etmek gerekiyordu. Yasadışı eylem ve gösteri yapılıyor denilerden basın açıklamalarına yapılan saldırılar öyle kanıksattırıldı ki, bugün

bu hakkın kapıt üzerinde ayrıntılandırılması, sanki yeni ve iyi bir şeyler oluyormuş gibi verildi medyada. Oysa pratikte deşisen birşey yoktu.

«iyi şeyler oluyor» haberinin üzerinden henüz birgün geçmişken 20 Haziran tarihli Radikal gazetesinde, «İçişleri Bakanlığının 'polise eylemde kamera yasası' getiren genelgesine rağmen DEHAP'ın gençlik kollarının açık alanda yaptığı basın açıklamalarını dört polis kamerası seçti.» diye yazıyordu.

NATO'yu protesto için «demokratik haklarını kullanan» halk kitlelerinin üzerine polisin bombalarla, gazlarla, joplarla nasıl saldırdığı TV'lere yansdı.

Türkiye'de demokrasi böyle işliyordu. AB kullvarında hızlı koşmanın ve ülkemiz gerçekliğinin sonucu olarak, son zamanlarda 1 günlük, 3 günlük demokrasi şovlarına aşinalık oldu. Mesela DGM'ler kaldırıldı ama bunun sadece isim değışikliğinden ibaret olduğu çok geçmeden ortaya çıktı. DEP'ilerin tahliye edilmesi şovu da ancak 2-3 gün sürdü. DEP'li milletvekilleri bir iki mitingde konuşma yapınca, devlet sopasını gösterdi. Hükümet sözcüsü Cemil Çiçek «Demokrasi kendi mecerasında yürüyor. Devlet, işlerini mecerasında, hukuksa uygun olarak götürecektir. Terörle mücadele konusundaki kararlılığı da kesindir. Eskiden 'Türkiye Cumhuriyeti demokratik acılımlar yapamıyor, sadece sopa gösteriyor' deniliyordu. Şimdi bu devletin sopası da var demokratik imkanları da... Sopağı yemek istemeyenler terörden özenle kaçınmalı» (21 Haziran Radikal) diyordu.

Memleket hali böyle olsa da, ülkemizde demokrasiiden yana iyi şeyler oluyor içerisindeki haberler devam etti. Bu «iyi şeylerden biri de Yargıtay Başsavcılığı'nın düşünce özgürlüğü üzerine yaptığı başvuruydu. İlginç olan ise, düşünce özgürlüğü için başvuruda bulunan başsavcının, bir mahkeme öncesi aynı konu hakkındaki mahkumiyet kararı istemesi dir.

Yargıtay başsavcısı, TCK'nın 312. maddesinden yargılanan bir yazar hakkında verilen cezanın onaylanmasını istiyordu. Ama sonra, bozulmasını ve Ceza Genel Kurulu'nda 312. madde üzerinde içtihat birliğine varılmasını istedi. Savcılık «yazı lartelik karşıtı ve incitici ama şiddete çağır

ve öneri olmadıkça kamu düzenine yakın tehlike oluşturmadıkça, laetilik karşıtı düşüncelere de ceza gerekmez → (19 Haz 04 Radikal) di-yordu. AB'nin din özgürlüğün-den düşünce özgürlüğünden bahsedilmesini istediği ko-şullarda, savcının başvuru tesadüfi değildir. Görüntü ve söylemleri, AB'nin istediği Kopenhag kriterle-rine uyarlanmanın bir par-çasıdır. Din laetilik söy-lemeleri mi ağır bastı, hiç önemli değildi. Yetkililer «dün-dündür, bugün bugün» felse-fesine uygun davranıyorlar. İhtiyaç duyulduğunda ka-tiller, hırsızlar bile demok-rasi maskesini talıyorlar.

Bu gelişme üzerinden deperlendirilmesi gereken bir yan daha vardır. Düşüncelerin kime göre, neye göre şiddete sığıp yapıp yapmadığı deperlen-dirilecektir? Bunun sınırı nasıl ayarlanacaktır?...

Davası görülen olay örneklerdir. Şiddete sığıp var diye din hükmünün onaylanmasını isteyen

savcılık, bugün, şiddet içermiyor diyor. Bu örnek tele başına bile, konunun nasıl ele alınacağını gösteriyor.

AB yolunda atılan adımlardan biri de, AB'ye 9. Uyum Paketi olarak meclisten geçti. 9. Uyum Paketi, tay önce yapılan Anayasa değişikliğine uygun düzenlemelerin yapılmasını kapsıyor.

TCK'da Yapılan Değişikliklerden Bazıları

TCK'nın 13. maddesi: «Ağır hapis cezası, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis, müebbet ağır hapis veya muvakkattır» şeklindeydi. Değiştiril-miş hali «Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezası ve müebbet ağır hapis hükümlünün hayatı boyunca devam eder» şeklindedir.

70. madde; birden çok müebbet ağır hap-sis cezası alanlar, baydan az 3 yıldan fazla olmayacak şekilde hücrede tecrit edilir şeklindeydi. Değiştirilmiş hali «Birden çok ağırlaştırılmış müebbet ağır hapse mahku-miyet halinde 1 yıldan az ve altı yıldan fazla, ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ile müebbet ağır hapis cezasına mahkumiyet ha-linde 9 aydan az ve 5 yıldan fazla, bir-den çok müebbet ağır hapse mahkumiyet halinde ise baydan az ve 3 yıldan fazla olmamak üzere hükmedilecek miktarı ge-celi gündüzlü bir hücrede tecrit edil-mek üzere ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezaları infaz olunur» şeklindedir.

Cezaların infazı Halkın Huzurunu, ölüm cezasının yerine getirilmesiyle ilgili ikinci maddesi tamamen değiştirildi. Değiştirilmiş hali «Ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis ce-zasına hükümlü halden hücrede kalma süresi TCK'nın 70, 73 ve 82. maddelerinde öngörülen şekilde, terör suçluları hakkında ise müebbet ağır hapis için ön-görülen süreler iki katı artırılarak uygulanır» (Bitirler 23 Haziran 2004, Radikal gazetesinde)

Anayasa'da yapılan değisiklikle, savas hali de dahil her Őart altında idam cezası kaldırılmıŐtı. AvrupaılaŐtırılan 12 Eylöl Anayasa'sıyla, AvrupaılaŐan ölkemizde, idamın kaldırıldığına ilişkin yasal düzenlemeler de yapıldı. Bu düzenlemeler halkta, Avrupa tarzı işkence ve ölümlü dayatıyor. TCK'da yapılan değisikliklerle, ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkum olanların, müebbetlilerin tecrit süresi ve koŐulları aęırlaŐtırılıyor.

Anayasa'da yapılan değisiklikler özerinde, 9. Dıym paketinde yer alan diğer düzenlemeler Őöyle;

-RTÖK'ün öye sayısı 9'dan 8'e indirildi.

-YÖK'de askeri öye bulunduđulmasına son verildi.

-Noterlik yasasında değisiklik yapıldı. Bu değisikliğe göre adlıyesi olmayan yerlerde de noterlikler açılabilir.

-Sabıka kayıtları kaymakamlıklardan alınacak.

Bu değisiklikler genel olarak iç iŐleyiŐleri, iletidardakilerin çeliŐki ve çatıŐmalarıyla ilgili değisikliklerdir. YÖK'ten askeri öyenin çıkarılması, demokratik bir görünlü yaratmak açısından da etkili olmuŐtur.

AB Kucak Açıyor Türkiye'ye

Türkiye, Dıym yasalarıyla, attığı adımlarla "hızla" AB'ye doğru ilerliyordu. ilerlemeler de öte artık AvrupaılaŐıyordu. AKP hükümetinin icraatları, Avrupa Parlamentosu tarafından memnuniyetle karşılandı.

Avrupa Konseyi Parlamentoerler Meclisi'nin (AKPM) Türkiye hakkında hazırladığı ve Türkiye'nin insan hakları konusunda artık denetim sürecinden çıkardığını öneren raporu, 22 Haziran günü Avrupa Parlamentosunda onaylandı.

Türkiye 1996 yılından beri insan hakları konusunda AKPM'nin denetimine tabi tutuluyordu. 22 Haziranda AP'de alınan kararla bu denetim kaldırıldı. Türkiye'nin Kıbrıs konusunda attığı adımlar, DEP'ilerin tahliye edilmesi, idam cezasının kaldırılması önemli adımlar olarak değerlendirildi.

Bu gelişme, hükümeti sevince bağdı. Müzakerelere başlanacak gün hakkında hesaplar, tahminler arttı. 2005 Haziran'ındaki AB toplantısında gün verilir, Temmuz'da da gelişmeler hızlanır denitiliyor. AB'nin Aralık ayı toplantısı

müzakerelere başlamasının tarihi olarak görülüyor.

AP'de alınan kararın sonucu olarak, Türkiye insan hakları konusunda bundan sonra sınıfta kalan notlar almayacak. "Demokrasi" yolunda önemli adımlar atmış bir ülke olarak değerlendirilecek.

AB, Türkiye'deki gelişmelerin göstermelik olduğunu biliyor. Zaten istediği de görüntüsel değişikliklerdir, AB'nun derdi demokrasi değildir. İsim-ilişkilerin -yakınlaşmaların içinde başka hesaplar vardır. AKPM'de yapılan kimi yorumlar bunun açık ifadesidir.

Rainer Steenblock (Almanya): Türkiye'nin Avrupa'ya katkı editmesi dünyayı daha güvenli hale getirecektir.

Rene van der Linden (Hollanda): Müzakerelere yeşil ışığın eşliğindeyiz. Türkiye vazgeçilmez bir ortak.

Josef Jarop (Çek Cumhuriyeti): Türkiye'nin geleceğini tartışırken Avrupa'nın da geleceğini tartışıyoruz (23 Haz. 04 Radikal)

Sekizindeki yorumlar, 28-29 Haziran günlerinde İstanbul'da yapılan NATO toplantısında, Türkiye'nin AB'ye girmesi yönünde ABD'nin, Avrupa'ya yaptığı telkinler bir gerçeği ortaya koymaktadır: AB-Türkiye yakınlaşması çıkar ilişkilerinin bir sonucudur. Avrupalı emperyalistler Ortadoğu, Afrika, Asya pazarları üzerinde ABD ile "uzlaştığı" oranda, Türkiye ile ilişkilerini de geliştiriyorlar. Çünkü bu bölgede başta ABD emperyalistleri olmak üzere, Türkiye'ye önemli misyonlar biziyorlar. Türkiye'nin İS bölgesi olmasından, İslam ülkelerinin getirileceği hıza açısından model ülke olmasına kadar görevi var. Bu görevin sonucu olarak Türkiye oligarsizminin girmek istediği AB kapıları da Türkiye'ye açılıyor. Yaşanan gelişmeler bu içerilmiştir.

* * *

ERDOĞAN'A YAKIŞAN KORUMA!

Düşününki birbirini ardına "AB'ye uyum paketleri çıkararak, demokrasi sedylenini dilinden düşürmeyen, bir ülkelerin başbakanının korunması bir işkenceci olsun.

Düşününki, bir ülkenin başbakanını koruyan kişi eskiden Terörle Mücadele Timinin şefi iken adı sayısız işkence olayına karışmış olsun... Raşyıkli su sikma, elektrik verme, dayak, küfür, ölüm tehdidi... Hemen her işkenceye gerek girli olarak katıldığına gerekse de talimatı verdiğine dair sayısız tanığın olması bir olsun...

Düşününki bir "demokratik hukuk devletinde" başbakan, işkence yaptığı artık ayıyuka sileip, teşhir olmuş bir korumaya sırtını dayayıp meydanlarda konuşsun... İşkenceci başbakanı, başbakan işkenceciyi korusun !!!

Erdogan, Hollanda jürisi sırasında yapılan bir toplantıda koruma müdürü Maksut Karal, jürisimise işkence yaptığı birinin teşhis ve teşhir etmesi üzerine; "Bizim dönemimizde olmuş bir işkence hadisesi yok" diyor. Yani aciktan yalan söyleyip, demogöjiye başvururken, korumasını da korumaya çalışıyor Başbakan! "Evet benim koruman bir işkenceci setiydi" diyenler.

Erdogan'ın koruma müdürü m. Karal, '90 lı yıllarda Ankara Terörle Mücadele Şubesinde tim şefiyken, bir akademik-demokratik hak arama meyletinde, bir vevdikal faaliyette, bir yasal dergi çıkarırken -- yarı dğrenciyken, memurken, işçiyken, avukatken -- yolu DAtla (Derinlemesine Araytma Laboratuvarı) dölüp de işkencesinden nasibini almamış yoku gibidir. Fakat lok leinde yapılan sus duyuruları sonuqsuz kalmış, acılan mahkemeler takipisizlik kararıyla sonuqlanmıştır. Dün devlet-talının hizmetindeyken korumalığını yaparken korunuyor.

Bu durum her ne kadar "AB estğindeki ülke" tablosuna uygun düşmediğinden gizlenmeye çalışılrsa da, Haklar ve Öepür-ölükler Cephesi Üyesi Erdal Gökaglu'nun, Hollanda'daki toplantıda Erdogan'ın yltüne jürisi haykırmasıyla gündeme

geldi; M. Karal sadece DAİ'da işkence talimatları verme-
miş, '99 yılındaki Ulucınlar Hapishanesi katliamında da, tutuk-
lulara saatlerce yapılan işkenceler sonucu onuru katleden, dilper-
lerini sakatlayan - taciz edenler arasında yer almış. Bu sade-
ce Erdal Gökdoğan'ın tanık olduğuyla sınırlıdır.

Yine '94 yılında gözaltına alınan Avukat Selim Kılıçer
da kendisinin, M. Karal'ın işkencelerine maruz kaldığını, aynı da-
rında olan sayısız müvekkili için başlattığı hukuki ge-
rişimlerden de bir soruş sitemadığını vurguluyordu.

Tüm bu gelişmelerin üzerine CHP Konya milletvekili
Atilla Kart, Başbakan'ın koruma müdürünün, çeşitli işkence
olaylarını gerçekleştirmeye ilişkin bilgilerin doğru olup ol-
madığını eğer doğru ise Karal hakkında idari soruşturma
açılıp açılmayacağını sordu. Ayrıca Atilla Kart Erdoğan'ın
cevaplandırması isteniyse yetli soru önergesi hazırladı. Bu
soru önergesinde, M. Karal'ın çeşitli tarihlerde muhtelif
işkence olaylarına kurbanı, Başbakan'ın Hollanda gezisi
sırasında bazı işkence mağdurlarının Karal'ı teşhis ederek
protesto ettiği, Karal hakkında benzer iddialar nedeniyle
idari ve adli kovuşturmalara açıldığı, M. Karal'ın elele-
trik -aski, taciz gibi işkence ithamlarıyla suçlanan men^{ette} Kılıç-
'ın ise Devlet Bakanı Ali Babacan'ın korumalığını yaptığını
iddia getirdi. Ve M. Karal hakkında yürütülen soruşturmanın
durumunu ne olduğunu, hakkında herhangi bir idari soruşturma
açılıp açılmayacağı - vs. de sordu. (23.06.04 Gündem)

Bu "soru önergesi"ne ne cevap verileceği de, "Tayyip Ti-
pli Demokrasi"nin hüküm sürdüğü ülkemizde sır değildir.
"Eğer CHP milletvekilinin muhalefet edip" soru önergesi hauru-
ma" hakkı varsa, Başbakan'ın da "cevap vermene zorlaştırma"
var! Herkes görevini yapıyor! Gazetecilerin konuya dair so-
ru sorması üzerine de bilgilerin olmadığını, "bizzeat soru-
masına cevaplarını" söyledi Erdoğan, sanki sokaktan bul-
muş korumasını! Ve sanki ne diyecek işkenceci koruması,
"Bunun kadar sıradan sokaktam ama ben vakti zamanında

sıze ööyleyemedim" mi?!!

Ülkemizde demokrasi sayılarının ardında işkence sistematiği olarak öörmekte, m. Karallar, m. Yılmazlar yine subelerde, evlerde, sokaklarda işkence yapmayı pervasızlıkla sürdürmektedir. Ve halka yaptıkları işkencelere devletin en güvenilir elementleri olarak terfi ettirilerek ödüllendirilmektedirler.

Erdogan, m. Karallar tarafından korunurken, "İşkenceye Sıfır Tolerans" demekle hiçbir alakası olmayan bir başbakan! İnsan hakları nutukları okutarken, yaptığı işkencelerle yüzyü belleklere kazınmış bir işkencecinin, hemen arkasında boy gösteriyor olmasından çekince duymayacak kadar pervasız bir başbakan! O bir işbirlikçi ve bundandır ki pervasızlığını da sırtını dayadığı emperyalist efendilerinden almaktadır. Onlar nasıl ki Ebu Gureybiter basına yansıyan fotoğraflar üzerine "İşkencenin meşruluğunu" dahi savunabilirler, işbirlikçisi de onun izindedir. İşkencecileriyle boy gösterileri de halka bir tehdit, gözdeğidir, halklara yapılan saldırının bir parçasıdır.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek; "Demokrasi işliyor, devlet uyumlu olarak gidiyor. Bu devletin elinde sopası da var, demokrasisi de. Sopayı yenele istemeyenler, demokratik imkanlardan yararlanırsın" diyor. (Gündem (19.06.04) Ve aslında Erdoğan'ın korumasıyla oluşturduğu tabloyu da terfi ediyor, ota tutsağı katili Çiçek... Basına açıklama yaparken "papazlık yapar" Erdoğan'ın ağzından dökülen süslü vadedlerine, anlattığı masallara, yalan dolanlarına... İnanın! Yok inanmıyor, kanmıyor, boyun eğmiyor musunuz? Ardındaki "cellat" koruması "elinde sopası", belinde silahıyla, basınıza geleceğelerin göstergesi... -

Erdogan'ın korumasının işkenceci oluşu payet bilimsel bir terahhtir ve kendisine "yakışır" du da... O yüzden kamuoyundan yükselen tepkileri umursamaz davranarak geçiştirmeye çalışıyor. Onu yeni işbirlikçileri işkencecilerden daha iyi kimse koruyamaz. Ve gitmede halkları bilmiş,

yer öfkesi ve tepkisi karşısında korunmaya, dünden daha fazla ihtiyaçları olduğunu farkındadırlar. Ancak emperyalist efendisi, kendisine yani sadık işbirlikçisine nasıl güvenemiyorsa, o da işkencecisine daha sirtını dönenecek duruma gelecektir. Halkın adalet düzeni karşısında onu da, onu koruyanları da koruyabilecek hiçbir güç yoktur.

KENDİ ÜLKESİNDE YAŞANANLARA DİETİNİ DÖNEMİ JATILIK MEDYA

Önceki hafta ölüm süreci döneminde 23-24 müdahale risklerine karşı bedeni ateşe vererek bu can sıkıcı duştu bu günün medyası haber değeri yoktu bu ölümün "İçeride maskeli demokrasinin Radikal gazetesinde 24 Haziran'da sayfaları çevirirken bu haberi aradı göstermiş. Bu sayfaların köşelerinde küçük puntolarla ne diye gazetelerin sitelerinde yoktu. Hapishanelerinde dışardan çıkan bir ölümün çok sadıngan altında bu ölümün haber değeri yoktu.

İrak'ta Ebu Garip'te yaşanan risklere dair haber vardı bas sayfada "İkinci poliklinikte de yeralıyordu haber. ABD'nin, risklerin resmi politikası olmadığını kanıtlayan gösterge sayfa ile belpelerine dair bir haber. "Organları çıkararak hak getirmek kadar acı vermedi, değil deki muameleleri ABD'nin risklere sayınması için Radikal "Be yar saray'ın ahlatmak neyle ilgili gösterge belpeler, emirler, risklerin resmi politikası olduğunu ve çevre sözcüklerinin ihlal edildiğini gösterdi, diye yazdı.

Haberin kendisine değeri yok. ABD'nin risklerini hatırlan ulğu Ebu Garip'te tüm cıplaklığı ile gösteri önüne serildi. ABD, haberler basına çıktıktan sonra risklerin nünferat olduğunu, bir kaç askerin yaptığı söykü. Açıklamalar üzerine açıklamalar yaptı. Kendini atlamayı, demokrasi ve özgürlük savunuculuğundan üzerine yalanlar üzerine yalanlar söyledi. Ölümün basınında diğer yerlerde bu haberlere risklere netlerdi ABD'ye öyle diki gelirdi. Bugünün medyası geri kalmadı bu haberlerde.

Peki ya kendi ülkelerindeki hapishanelerde yaşananlar bu derli dğrisizlik, duygusuzluk neden? Döğün medyasının "demokratik, 23-24 müdahale Radikal neden göstermeler kendi ülkelerindeki hapishanelerde? İki insanın kendini yakarak kendisi başkalarına 23-24 müdahaleye karşı feda etmek o kadar önemize mi? Bu ölümün F'lerinde risklere başkaları keşfi uygulamaları, yasaklar diki baskılar neden yazmazlar? İki insanın kendini tutuşmuş bedeni neden görmezden gelirler? Duyunması olmaları ola di mi? Anında her an her yerde olan hızlı gazetecilerin kullandığı bu haberin ulaştırılması mümkün mü? Haber değeri olması için ne gerektirir başka?

-Basın Ahlakı Mi Dediniz? O da Ne?-

Sanırım bir devlet politikası olarakta ülkemizde bujuves medya bu politikayı kendine göre ediniş kendisi de ayrica okunuyor uyguluşor. Haberler için anlamı beyinleri uyulturmak gerçekleri gülermek demek onlar için. Medya patronları şirketler şirketleri dışındaki şirketlerde haber yapmayı istememişlerdir.

Yolsuzluk, aşlık, hukuksuzluk, yasadışı uygulamalar, dinlenişler, grevler, hapishanelerde yasadıklar, hak ve özgürlükler müca devlet yetkiler saygınlarda En mesm demokratik aykırı da illareni kullananlar "terörüst"lerdir. Solgün devletler emekçiler "kavak" bir gruptur, bunlar haber değeri taşımaz yazın da polis özgürlük devletler kalemkender, grek saygınlara Basın ahlakı, tarafsız gazetecilik, halka gerçeği ulaştırma sorunu bulupunan kuruluş yaktır Demokratikler dördüden ama serres yaktır

Radikal Gazetesi'ne soruyoruz: 'Sinan F. Tıpı Hapishanesi'nde Bir Gün de İki İnsan Öldü Duydunuz mu?

AB'ye "uyum" yasaları peşpeşe çıkardılıyor. Yeni bazar yasası daha elimsizden uygulamalar güvünlüğe girer. Teent, rikene, kuyfi uygulanalar, yasalar, sanır... bu etkenin hapishanelerinde yasarıyor.

Bükercen, rikene sayılabilmemizin "bir öğünün" yapılmaz hale gelmesi, hatta etime yol açması, peşpeşe çıkıyor bir etimiyet egotiyer, egotiyer bunları Donkrye olgusüne. Bu etimiyetin önünü & tiplelerinde nece yalandıgını uarın söz oluştürün.

Yasadışı birer kendi etkenler, etkenin hapishanelerinde yasadıklar, dönün F. Tıpı wcdanına, kuyfi 14 Şimn sulatmıyor mu renir? 14 Şimn bir gerçeği uarmıyor mu yasadışı? 14 Şimn bura da, Donkrye hapishanelerinden çıktı. Ne en son Sinan F. Tıpı hapishanesinde Hüseyin Çukurküd, Belen Bakur bu gerçeğe dikhat çekmek, denir den uarılmasın için bedentlerini adete verdiler duyduunuz mu?

15 MİLYON LİRA NEYİ ANLATIYOR?

Başlığa bakarak 15 milyon ne ki diye sormayacağız. Çünkü asgari ücretin 1 Temmuz 2004'ten itibaren 318 milyon lira olarak yürürlüğe girdiğini biliyoruz. Bir önceki asgari ücrete oranla yapılan %5'lik zam yani 15 milyon lira. Bu 15 milyona ne alsak acaba?

15 milyon az para değer hani?! Ayda 1 kg et veya 2 kg peynir ediyormuş ya da bir sandalet ya da orta halli bir t-shirt. Baba kızına seslenecek "kızım gıdımız aydın istediğin sandaletleri alacağım" Peki ya diğer çocuk da istese? Peki ya ananın - babanın ayakta olanların tabanı derik - desekse. Peki aylardır yenilmeyen etler yemeğin aynı anda bütteni çekilemez mi? Evet bunların hepsi mümkün. İnsansak insan gibi görünmeyiz de, yemeyi de, barınabilmeyi de... Elbette isteyeceğiz. Biz insan olduğumuzun, insani ihtiyaçlarımızın farkında olduğumuzda karşımızdakiler bir insan yerine koymuyor. Öyle ya 318 milyon sarrafımıza savrulan kâfir adeta... karşımızdakiler kim? Kim alıyor bu enflasyon - kârik zam kararlarını. Devlet... Evet karşımızda medrese, hükümetçiler, Çalışma Bakanlığı Hazine Müsteşarlığı'yla devlet var. Ancak şimdi de biliyoruz ki emperyalist politikaların uygulayıcısı bizim gibi ülkelerin ilginç - kemirini kurutmakla yetkili IMF heyeti, 3 Haziran 'dan beri ülkemizdeydi. Bu durum da 15 milyon zammının kararını kimin aldığı açıklıyor. Öyle ya IMF'ye göre artışılar ekonomiyi zarar verip, iş kayıplarına falan neden olurmuş. IMF'nin işbirlikçi şurasından TSK temsilcisi ise "ekonomimiz ne verebiliyorsa onu ortaya koyduk" (24 Haziran '04 / Evrensel) diyor. Hem de enflasyonun üstünde bir artış yaptıklarını savunuyor, oysa bu ülkenin başbakanı değer mi 6 milyar ile geçinemediğini söyleyen? Neden onların boğazlarından aşağı inen yerecekler, sırtlarına geçirdikleri elbiseler, yoksul halkımız da olmasın? Neden en kötü ev kirasının dahi yedek - üçyüz milyondan başladığı, elektrikten su parasına envari geçit vergisine kadar zaten ezilip, bu koşulların altından kalkamadığımız yaşamda bir de bütçesi eziliyor? Yoksulluklar, yokluklar hep bize hep bize mi? Evet hep bize... Ya zenginler hep krime? NATO zirvesine, aylardır sürdürdükleri "şafaklı" hazırlıklarına bakınca zenginlerin krime olduğunu görüyoruz.

NATO zirvesinin ilk günü tv'de bir insanımız "birkaç Avrupalı, birkaç Amerikalı için bu kadar insanı perişan ettiler" diyordu. Bu तरह emperyalizmle kölece bağımlılığın geliştirildiği 1950'lerden beri hep böyle

oldu. Tercihler hep bir aruş, azınlık için oldu, 15 milyonluk zammı da 318 ml-
yonluk asgari ücrette de biletlere reva gördüler bu bir aruş, azınlık tir. Gñler dn-
cesinden abluka altına aldıkları İstanbul'da 2 gün boyunca yediler, içtiler,
Boğaz'ı keyiflice turladılar ve bu 2 gün boyunca daha ne kadar yryebilme
hesabını yaptılar. Asgari ücrette insanca yaşam koşullarını sağlayan or-
tışa karşı çıkan IMF için Gölşme Bakanı Murat Başerkoğlu "İMF'in has-
sasryetlerinin farkındayız" (17 Haziran '04 / Evrensel) diyordu. Bu bir aruş,
azınlığın halka karşı düşmanlığı ve kendilerine karşı, kendi çıkarlarına
karşı hassasryetleri o denli büyük ki 2 günlük zirve için yolları yeniden
yapan, caddeleri yasaklayan, kaldırımları dahi boyayan zihniyet halkın
"ağız"; "bu parayla ne yapalım?" haykırışlarını duymadılar, duymak iste-
mediler. Öylesine utanmazlar ki resmi gazetelerinde 16 yaşından bñ-
yöklere bu kadar, 16 yaşından küçüklerle (kopuculara su kadar drye ay-
rımlandırma yapıyorlar. Sadece bir akşam yemeğinin kendileri milyon-
larca lira harcarken bir kişinin bu kadar parayla 1 kg et için 9 saat qa-
lışmak zorunda olduğuna aldırış etmiyorlar. 15 milyon harcamın,
harcamakta dilediğiniz kadar bzyürlünüz mü demek istiyorlar? Aslında
plşkince, pervasızca alay ediyorlar. 15 milyon 70 milyona birkez daha
meydan okuyuştur aslında "Eliniz mahkum, soytanatımız, sefamız için
böyle yaşayacaksınız ve durmaksızın gelişeceksiniz" demektir. Bahset-
tikler 15 milyon gñde 500 bin lira demektir. Cebimize koydukları
500 bin liralık sadakayla bu da senin hakkın demektirler. Erdoğan'ın
hakkı yalnızca saat için 20 bin dolar senin hakkınsa 6'ın yaşamını
idome ettireceğın ayda 318 milyon lira. Eee bu kadar da fark olur. Peki
neden? Neden mi? Çünkü sen hoksın. Neden? Çünkü yatlarda, kollarıda
zerv-i sefa içinde yaşayabilmemiz için sizden kesmemiz, almamız,
girmamız gerekiyor.

Asgari ücret yoksulluğun, sefaletin, halkı aşağılamanın, "dile-
ceksiniz dilin" demenin, milyonlarca bir aruş, azınlık arasındaki uçuru-
mun, devletin kimin devleti olup, halkın ne olarak görüldüğünün kanıtıdır.
Bunu görebiriyor muyuz?

* * *

Karanfil Yağmur

BEKLEDİĞİ İŞARETİ BULDU

Dev-Gençli demek gözeldir. Gelecek hayallerimizin üzerine bir umutsuzluk, bir koramsartlık çökerken ve o çöküntü altında köçülmeye başlarken bir el uzanır bize; güçlü, simsiki bir el. Dev-Gençlin elidir bu. Belki bir toplantıda tutar elimizden, belki bir yemek sırasında... Yüreğimizi, hayallerimizi yeniden büyütmeye başlar o elle.

Ve yürürüz... Amfilerden, kompüterlerden çıkıp şehirleri aşip yürürüz. Yüzlerce sıftırsızlı gözlerle çevrilir etrafımız, yüzlerce sikili yamruklu birlikte iner kalkar kolumuz, aynı slogan da birleşir sestermiz. Artık umutsuzluğa yer yoktur. Umudu büyütmek için birbirimize simsiki kenetlenip yürürüz. Bir başka zaman, bir başka yerde bu kez bizim ellerimiz uzanır dünyası köçülmeye başlayana. "Gel" deriz, "sende katil bu kovgaya. Kurtuluşumuz buradadır."

Kimileri de o eli beklemez, hep arar durur. "Birşey var mutlaka, bulmaluyum" der.

Akşam üzeriydir. Devrimci Gençlik dergisinin faksim'deki İrtibat bürosu okut çıkışı saatlerinde olduğu gibi yine kalabalıktı. Liseliler, üniversiteliler dolmuştu odaları. Biri elinde bidonla 5 kat aşağı inmiş camiden su doldurup o yüksek merdivenlerden nefes nefese çıkıyordu. Bir başkası küçük tepsin üzerine çay için su koyuyor, o anda bir ses duyuluyordu: "Bozuklukları çıkarın!" Bütün bozuk paraları toplayan biri pudra şekerli kürt böreği almak için dışarı çıkıyordu. İrtibat bürosunun kapısı sürekli açılıp kapanıyordu. İçeri de tartışmalar sürüyor, gösteri hazırlıkları yapılıyordu. Esmen uzun boylu bir girdi içeri. Elini uzattı. "Merhaba..."

Aynı günlerde kirşehiri'de Sultan, Dıyarbakır'da Yusuf, Gukurova'da İday, mersin'de Semiran ve onlarca genç Dev-Genç ailesine adım atıyordu. Bu aile içinde ilkler başlıyordu... İlk eylemler, ilk gözaltılar, ilk kaygılar, ilk kahramanlıklar, ilk sorumluluklar... İlk günkü hesapsizlikleriyle yıllar içinde kriminin önünde bandı, kriminin elinde silahı, kriminin taşıdığı bombası olacaktı.

8 yıl önceydi. Bir adım attı, eller uzattı Dev-Genç'e. İrtibat bürosunun heğemesi içinde kimse ona birşey sormamıştı. O derdini anlatacak birini arıyordu.

"merhaba, Ben Hasan Hüseyin..."

Ankara'da Gazi Üniversitesi'nde okuduğunu, faşistlerin saldırılarını, tartışmaları anlattı.

"Ne yapabiliriz?" dedi.

Ne yapabiliriz? Örgütlenebiliriz. Ankara'da AYD-DEK'iler vardı. onlarla görüşebiliriz. Diledi sadece.

Atlesi İstanbul'da oturuyordu, yarı yıl tatli olduğusun bir süre daha İstanbul'daydı. 29 Şubat'ta Beyazıt'ta horurlara karşı düzenleyeceğimiz bir mitingimiz vardı. Sonradan işgale dönüşecekti. "Getirmisin?" dedim. "Getirim" dedi. Çok okumadı, soracaklarını sormuş, cevabını almıştı ve gitmiş.

29 Şubat günüydü. 5 bine yakın öğrenciydik Beyazıt meydanında. En gür sesimizle haykırıyorduk sloganlarımızı. İÜ Merkez Kampüsü'nün o demir kapısı açıktı. İki katlı binalarımızla ağaçların arasından ilerliyorduk. Hukuk Fakültesi'nin içine girmiştik. Bir süre sonra başlayacak işgalin hazırlıkları sürüyordu. İşgale katılmayanlar hızlı kapılar kapanmadan dışarı çıkacaktı.

O gün kapılar kapanmadan az önce üstünde kabaniyle uzun boylu bir genç ayrılmıştı yanımızdan. Ne ben, ne diğerleri farketmişti onun değeri ve ne yapacağını bilemez halde gidişini. Kal desek kalacakmış.

Yıllar sonra Hasan Hüseyin, o kapıdan çıkan son kişi olduğunu söyledi bana. Bize bakmış, bir işaret beklemiş. Biz görmüşüz ama birşey dememişiz. Eylemin heyecanıyla görsek bile yorumlayacak durumda olmadığımız, dışlanmamış haklı olarak.

Bir ay sonra bu kez Ankara'daki bir eylemde o ev sahibi olmuştu. Kızılay'ı, Kârdistan'dan, Akdeniz'den, İç Anadolu'dan ... onlarca TÖRE-ponkartiyle kuşatmıştı.

Sonra sonra onu sık sık gördüm. TÖRE'nin merkezi toplantılarına katılmaya başlamıştı. İstanbul'a geldiğinde mutlaka dergise uğradı. Zamanla onu daha yakından tanıdım. Ortak tanıdıklarımız vardı yakın akrabaları arasında. Devrimcilerle uzak olmamıştı hiçbir zaman. Liseden sonra Diş Teknis-

yenirgi bddmnd bitirmi? ancak diploması almasına rağmen buluşe isinamayıp
yeniden sınava girmişti. ve Ankara'da Gazi Üniversitesi'nde okumaya başlamıştı.
Bir abisi vardı mücadelelerin içinde. Bizim insanımız olduğunu biliyorduk ama
hangi alanda olduğu üzerine bir bilgimiz yoktu. Abisinin adını kuralları bozma
yolun diye ne o sdiyleydi, ne biz sorardık.

Ankara'da Gökçe Şahin ile ve diğer AYD-DEK lilerle tanışmıştı. Polis
onları sık sık taciz ediyor, evlerine kadar izliyordu fakat bu Hasan Hülseyin'i
etkilemiyordu. '97 yılında okullarında yürütecekleri öğrenci meclisi çalışması
için Gazi Halk Meclisi'nin toplantısına katılmıştı. Toplantı sonrası ise yine Gazi
mahallesi'nden gözaltına alınmıştı. Gittiğinde güleç yüzyüyle karşılaşmışım.

O bir Dev-Genç'liydi. sadece üniversitelerde değre ihtiyacı duyulan her
yerdeydi. Birlikte çalıştığı arkadaşları başka alanlara geçtiğinde sorumluluk al-
maktan kaçınıyordu. Her seferinde öğrencileriyle gelirdi İstanbul'a. TDDEF çer-
sinde de sorumlulukları artıyordu. '98 yılı ortalarında artık gençlikte çalışmı-
yordu. Bir gördüldüğü bir kayboluyordu. Onu her gördüğümüzde sevinirdik.

"Kim gelmiş biliyor musun?"

"Hayır..."

"Hasan Hülseyin..."

Bu cevabı alınca hemen koşardık yanına, sarılırdık. Hasret giderilince
başlardık takılmaya. Selma, Semiran... ve her seferinde farklı kişilerle bu-
naltırdık Hasan'ı. Bazen pes ederdi, bazen utançlağı tutardı.

O'nu bazen uzun aralıklarla göremezdik. İşte o zamanlar "gittirmut-
laka şimdi bir gerilla" derdim kendime. Uzun boyuydu şehirden dikkat
çekirdi, kamufler olamazdı, zaten yeterince bunalarda kaldı diye düşünürdüm
ve onu kirde hayal ederdim. Hasan sadetleriyle, içten bir güleçlikle gösterir-
di bağlılığını. Davronistaları tereddüte izin vermezdi.

2004'ün mart ayında şehit düşen bu gerilla bana birkez daha Ha-
san Hülseyin'i hatırlattı. Abisi Haydar Bayraz Dersim'de şehit düşmüştü.
Hasan Hülseyin hangi partileri aşırıyordu bilmezdim. Ama birkez daha ar-
tan öfkesiyle, onuruyla yürüdüğüne biliyordum.

...

Dev-Genç'li' olmak güzeldir. Dev-Genç'liler farketmeden bağlanırlar
birbirlerine. Sessizce anlaşırırlar sanki, sessizce ama gümbür gümbür
gürderler. Gökçe gibi, Hasan Hülseyin gibi, Semiran gibi, Selma gibi.
Hasan Hülseyin! Ne çok sevmişiz seni, ne çok özlemişiz.

* * *

= İNANGLARI BENDE SAKLI =

- Birazlık yağar emiye. Bu bahar gününde, bir parçuk bulut bile yok... Yağ yağmur, yorsa etniklerin kuruyacak...

- Yine bir sis bulutu gibi aklımı? Fabrika bacasının dumanı, karektimiz gökyüzünü. Oysa sabah her uyardıyısına gireten, gün doğumu güzel olmalı... Fabrikanın puslu dumanı ne hayalimi, ne gökyüzüne karartmamalı.

- Su bulutun işkânide otursam diler miyim olup? Ata bine gibi bulutların işkânide oturup dünyayı gezsem...

- Yaurum!, Hasretin burca bu olduğunu bir ben bilirim, birde herşeyin adını haykıracağım gökyüzü.

- Hasret kalsat ta koritirimize aynı yüre? vurur yüremsizce Gece güne, gün geceye dörer, hayat akar dumanların. Ve hayalimde insanlığı ucuolduğundan beri, gözle tutulur işerime, eller dolar enginliğime. Kimi zaman umutla, kimi zaman hüsranla. Bazen çocuk sevgisinde hayaldir, bazen hasret. Bazen de bir ouu, gözün-türme ovlumiz koca bir sevgiliğe hayalir.

Gökyüzün ben, en yakın dostum yeryüzü. Ne yazıyorsa yeryüzünde, bir ot kimsesindan, bir ceylanın dekiğine, insanlığın ömrünün gideline tanıklığım yaullir muur yüreime...

En çok da kovan çocukların tahtakalarını yazmayı severim. Onlarla "yarışa" girneyi... Topukları arklarına degerdek kazarlar tepelere doğru, inatla. oumle bir el ahırn, diye gördükler yarden ellerini uzatıp okuzarak isterle yüreimü. uluphaları he yerde kazarlar ki ben aynı, uzak olduğum yerdeyim... O zaman, bir başka tepeye... Coukle başka bir tepede. ben yine olduğum yerde... iste o zaman terli ouukları sikilir biraz hüsranlı, biraz öfkeli, inatlı gözleri ssz olup işerime terkilir... "Birgün ulaşacağım iste, ulaşacağım sana..." ve o onları, bir çıkak derret gibi tutarım yularna, yıllar sonra gökyüzüne he bak-tırınata, sıcekları uahrim bakana, birlikte dalıp gidere? tepelerde yarıştığımız zamanına.

Aslında ben bir yazıyım, tarih yazıcısı. İsteler ve düşünceleriyle, kim neyi yazıyorsa, nasıl yazıyorsa onu yazarım muur otlarına. O gün netrelele sigurilediğim yarden, zindan ilre can,

yüreklennri verdik bakan, yeryüzünden umutsuzlukla bakan bakın
gözlere yağmur gibi yağdırayım diye..

Onlar ki, bir auruuluk yanına kellep, sonsuzlugun altında umutla
bakan insanları gördüler. Her sabah gün doğumunda, gün batımında,
hayahın içinde halkın acılarını gördüler. Yokluğu, yoksulluğu hance gibi
halkın yüreğine sopluyan eller bildik ve halkın yaralarına nehem
olmak için, bir auruuluk görünüşünde onurlu bir yaşamı yaşlediler.
Onlar körebin, sevginin, bir auruuluk gözyüzünden yeryüzüne hayyat
aktırmının ustasıdır. Söylenir var onlara dan anlatırsaklarım...
Çünkü ben buyum, en büyük en kudretli evladım qırsızla degil,
mevullüğimin bir auruuluk yerinde yandım, tutuştum. Yeryüzünden
iki auruu efil saurulukten özerime zamanın saire girdim, gözyüzünü
bana verentlerin hahrimde kalkan ögütüsünü getirdim.

x x x

Çarumtun Sungurlu ilçesinin Güllük köyünde bir çocuk
aah gözlerini yaşam. Çüresimin iletkeniyle kurpışırdı gözlerini
bâkân ceculle gibi. Anası, babası bütün köyün gibi kalledim bende
Sevmezce, kızıl mı alacak ömrünü, kızamık mi? Yabancı yoksul seyratlar
dan sillemini etsik etmeyen aalık mi? Habiri almadi. Adın, Huseyin
koydulları bu bebek köyünde aalık ve yoksulluğun sillemini
yige yige...

Bâhîn köy çocukları gibi seure de qurup oynamağı, bayrak-
lerin kenurmalalarını, anlattıkları can kutuğyiles dindeler... ille de
cem tökenleride, Dedelerin anlattığı ta genmiş zamanların diyeniz-
lerini... itep dindedi çocuklugunda... Dindedi, dısandı... Bulutla-
rının peşinde kosta o da. Köyün en yüksek tepesine kuzup ellerini
uzatıp yite de ulaşamadığında, bu sepe de parmaklarının üzerinde
yürselir. Ama her dejasında "bir dahakite kesim" diyen babilatları
bulutlarına asılı kalırdı. Tanınmadığı, bilmadığı kersyilerle
izlerdi... Kara gözleminin saatinliğini görürdüm her yeni temiz-
tği sujde. ille önce kar altından yürümüşki, keniz & yozındayken
sojaya konan, bir tabak rındeki kara taneleri... zeylon olduğunuda
o gün öğrenmişki... Keccaman bir duvara yansıyan hareketi resim

İleri de yine kocamın öldüğünde, 14 yaşındayken görmekte.
Gölerle, kendi kendine cık-cık akererek anlatırdı tep bunları,
o tutu tutu yerlerden bara bakarken... yıllar geçiyordu gümüşre ama
bulutlarının hayranlığı hiç kaybolmuyordu Hıseyin'im... ya da arkadaşlarının
tabiriyle Cukuru Özi'ni... Kalabalıkta kaldıkları o yüksek duvarların ar-
dında fakca olduğundan Hıseyin'i, saygılarıyla seslenirlerdi birbirlerine
ayırt etmek için. Ve Cukuru Özi'le daha çok genç yaşında görmeğe başladım
o duvarların ardında... Dedim ya, ben bulduğum yerden görürüm tüm yer-
yüzünü. Tah yerjendeki insanlarda senkimir, tah izilirdim... Kati ajkele-
nir, tah hüzünlendirim... İki o yüksek duvarların ardında yaşamalarında
izledim Anadoluda... Duvar ardındaki Cukuru Özi'nin, bir avuç kadardım,
ama o tep benim tamamımı gösterirden de. Çünkü sevgisinin büyüklüğü
hiçbir zaman kapsolmadi bir evin içine. Çok uğraşılır avuç içine say-
dırırmaya. Hata nele etmedik ki... ve sarak, çok sıkak günlerde, masmaları
elbisemde tep onun güzelliklerini berrimde hissedirdim. Ama masmaları elbi-
semi sif bende severdi. Elbisemin renjından emelleri jümlükları ki-
yafetleri ise ağızlar geçirdi, bir palavra gibi... Kati kez tanık olmuştum
sif bu güzden istence görüldüğü ama birerz bile rah" denedüğü...
Bulutlarına taluip giden dârsâncelemini oradan koparmak istiyorduk... Bu
yıldızden de ağızları geçiyordu Cukuru Özi ve arkadaşları o kıyafetleri...
Aksi halde yaşamı, saymıyorduk kendilerini... Çok kurutlamıyordum ger-
çekleri. Benim enginliğimi kime bilmenin duyentere, isteyentere, inadınca
haykınyordu onlar enginliğim. Ve kejen saydıkları o ması güzellikleri
günmedile 1980'de... Dsit centlerini topağa vermede güncedile. O göste Cukuru
Özi'nin zardı, temde çok. Güleri tep benim berrimde, o da ularmak
istiyordu bara, canından öle seudığı dârsâncele gibi... Arkı girmiş
dârsâncele bara ularmunin... Benim gibi dârsâncele, benim gibi siniriz oluştun
sonra, bulutların kade yakın birsey kalınyordu. Ve dârsâncele, bir deri bir ke-
mik kalıny bedenlerde büyülmüş güleri, tep o kadar güzel kalınyordu
Gün geldi o bakılardaki hüzünlük ayra oluştun, yanıtabilsem tüm yer-
yüzüne dârsâncele geçirdim raından. Ve Cukuru Özi o gün yapıp tutu, da
o gün bara ularmak istegiyle, bulutlarına atlayıp yeriyüzünü ağızyla
aydınlatma istegiyle... O gün olmadı... Olmadı ama gârsâncele seudaki,
Cukuru Özi'de, Cukuru Özi bende bir seuda bir umut kâğıt.

Yine yıllar geçiyordu... Ve Cukuru Özi nasılsa duvarlar ardında

yıre öyleydi duvarın öte yanında... '91 yılıydı... Anadolu'da zulmün adı "Terör Yasası"ydı. Zulmün bir mülyaz yapmak istedi aitem yo-
sire... ve sarta salıverdi him tutucuları... Lükulluöz'de araturındeye,
Zulmün sert koyadursun, Güçlü ÖZ belinde adaletin namlusu adimliyordu
sokakları... O beni him insanlara teslimattan asla uaryemede. Tamda
kunun için tekrar duvarlar ardına attılar kulurki ö'is... Duvarlar
onu o duvarların iyi tanıyordu artık. Ve barışmazlığını '84'de d'it
can yoldaşını aallta uuyulayısı gibi ilun etti aultayla... ve ö'lan
maratonu dedi kimitert barıştıadığı umut yoluna... ö'lan re yozum
ne? yarandı rite enginige sevdalı ö'mak... Peki ya ö'lan reyde?
yol olup gitmel mi? onlar hiç yok olmuyorduk. Bulutlarına sıkı
sıkı yapışıp diyer diyer saurulayelerde ritigarin emikayle... Amadimok
ama sarılmaz. '96'de Lükulluöz'de bir umut yolcusuydu aallta.
Ve kararlıydı bulutlarına ularmaya... İte qon, bir soluk daha yaklaşıpde
bulutlarına... Bir soluk, bir soluk daha... Sıcak kavuturken Anadolunun
bağını yağmur yatıncı... Yağmur topluyordu kulutlar, sağından beliydi.
Yağmur bereket denektir. Tohumu bereket kahrı yozestmek ilim, yağmur
olmak için yürüyordu Lükulluöz'de... ve sağına olup bulutlarına ulash 12
can. Lükulluöz'ün yozunde hüzün... Çocuk gözleri gelir gözümünönere.
Pyogini tepreye sertce vurup, baha yamrak sallayısı... Jire öyle "bir dahatine
muttaka" yı okuyordum gözlerinden. Biraz hüzünlü ama coşkusu ağır bir
bakış vardı gözünde ve yürüdü Lükulluöz'ün durnaksızın...

x x x

İki avuç kül sauruluca jüregime... Dördünde bulutlarını, umut
alutayın diye yeryüzüne. Biri Hzeyfini'de biri Bekir...

Anadoluda couuler hep kahramanlık destanlarıyla boyan...
Dedeler torunu, nesilden nesile aktarılan kahramanlık d'iden, d'ile
kulaktan kulaya... İtele birde Antep'in couuleri, Kurtuluş saurunu
gazisi dedelerinden öyle çok dinlemişlerdir destanları... Bekir'de
böyle bir couuktu rite... Yoksullukla minnet gözleri çok erken tanırmış
tade, d'indekide o da dedesinden bu destanları. Karayılan namlı çolu-
ğun Fransız'ca kurşun yaktısı, Şahin Bey'in yigittiliği... Bir yandan
'36 kurşun kazanabilerek için çocuk çocuk aile boyu kendilerinin yığı-
medikleri Antep'in namlı gışlığını kurarken, dedesi dayınırdı ben-
tenuna... Dilerde gözlerini baka... Sanık ben de yarıydı anıtlıkları.

Oyle ya, ben tanikim hi'm olanlara, o da tanikligim ifade ediyordu
bylece iste ilk o uakt taniklik Bekir'in gozleriyle. Gible oynaya, oglerenlerde
bana ulama istegıyla, o daha cok kitabikler tanidi beni dedesıyla. Ve Bekir
Kastamonu'da mektepte gordugumde sarmadim bu yildan... Seumdim
akirne... Gilegi gimbür gimbür umut haziyordu o da bulutlarima uanku... ve zulam
her umut haziyarin peşine dıstıgı gibi dıstı Bekir'in peşine... Ve Bekir'de ahidi du-
varlar ardına. Seumdi bitmeyen duvar neylere?

x x x x

Oyan karamanlar gibi en buyse evkudim sarı sabilarinı saldı, izillerin,
Sahh yeryüzüne... Duvarlar erip parmaklıklar yeşil girdi zindanın iktre. Zindanda
bir sessizlik, sadece kapi sesleri, anahtarin kilitte dönen sess...

Kapılar auldu, sessizlik buyuk seslere getse, iyce cöktü zindanın iktre-
re. Ellerimde iki bulut birin önce dönmek iktre yeryüzüne, yağmur olup umut
akitmek iktre, son sözlenn yazılmasını bekliyordum. Bir avucuk yanından
duyalaktım bu sözlere -Bilgi bekliyordum. Bekir ve Hıseyin auldu geardik-
leri tergen bedenlerini eritip, ellerinde emirlerini yazdığım bulutlarima
Seuyru, baylılığı, neyayı verdiler... İnana kalkın geleceğire dar en güşel
dizleri kurup, dizleri iktre dıstıgı iktre gıttire. Ölam yeryüzüne
halka dar eden zulman elinde bir atlaht. Ölamın bıkıne yaradık-
lı tergende, emirlerinden bir parca verdiler, zulamla keran kerana bir savadık
gırdiler. Mademki bir siltah ölam, ölamle yenilmeliydi zulam.

Gecemi gıttirelerine cevirirken serinligimi verdim, nızyarımı saldım duvar-
lardan ruht... Sout b'da nızyarım soluk soluga geldi yanına... Geldi ve dedi
"yıldızlarite dokundum onlurinkıntırol son sözlennı yollayadıklar dıstı." iste bu
on sessizliğin yarıldığı ondu. Yeryüzünün en buyuk, en iyce evkud; insanlık
konuşacak olan. ilican kıpırkız dudaklarında gıltim sermaye seslendiler
geleceğire... Calmıgı cakın elul söyledi. İnana sözü; Halkın, uatankıntı
onur, namus iktre FEDA dediler.

Tutuşup okula iktre yanın iki candı, biri Hıseyin, biri Bekir.
kıtleri elime dokduğunda tek bir adları oldu onların; kahraman...
Sımdı onlurda ben varım, ben de onlar... ve ben aulimde 4zennin tepre-
ğin halkın olduğu günere kacık bir avucuk yanından yeşil, bulutla-
rından hayata akatığım. Sımdı Hıseyin'im kızıre bekın tepede cocuklar
kızıyolar ben ulamıyca. Sımdı Anka'nın sarı sıcağında gıttirekten
tanıyık benimle, analarından - babalarından Bekir'in kahramanlığını
dınıyolarlar.

2 TEMMUZ'DA YANAN HALK, SEYREDEN DEVLETİ

"Düştük Sivas toprağına vaktin birinde
Yağmur yağdı güneş acı bşydük
elledik ateşleri zorlarda zorbalarda
geçtik ateş çemberlerinden
haykurdük dağ dağ..."

İtazır Hüseyn.

Sivas adını, dağlarıyla andık, dağlarında zahentleriyle - Sivas adını,
özantıyla andık - Sivas adını, saltanatla sazıyla, sözyle, enfe bozkul-
diren Pirsultanla andık, "dönen dönen ben dönmezem yolundan" dedük...

Sivas, adını ateşe andık, "zorlarda, zorbalarda..." 93'ün 2 Temmuz'un-
da yani bundan tam 11 yıl önce yakılarak öldürülen 37 canla andık. Türkiyeli,
semahı dillendiren 37 canla... 11 yıl önce yandı Madımak, duvan bürüdü
Sivası. 11 yıl geçse de aradan anılmadı cancan, ten ten, beden beden
tsten duvan. O duvan Pirsultan'dı - Davarı Pır Sultan demarın - Davarı
kayıp demarı...

O günü anılmadı :

93'ün 2 Temmuz'un da Pır Sultan Abdal Kültür etkinliklerinin
4. sđ Sivas'ta düzenlendi. Bir akşerden, aydın, sanatçı, yazar toplandı
Madımak Oteli'nde... fakat "din elden gidiyor" dendi, bir kez daha, ateşe
verildi Madımak. "Din elden gidiyor" busöz, bu silkenin tarihinde sika
kullanıldı. "Din elden gidiyor" denilerek Marazta, Gorum'da onlara insan
vahsi bir şekilde izkence yapılarak öldürüldü.

2 Temmuz 93'de "Aziz Nesim diye saldırdı" denilip, bir kez da-
ha aynı oyun sepiyordu. Devletin qıya haberi yoktu. Kilini kipiirdatmadan
seyretti katlınamı. Ne yapına müdahale edildi ilk anda, ne de başka bir
şey yapıldı. Dönemin valisi "yardım istediniz - Antkara'ya bildirdiniz" diye-
du. Devletse "haberimiz yoktu" galanını söyleyip katlınamı seyrediyordu.
Ne Bazbakan, ne raızler : bakanı, ne de meydanlarda "insan sepişin-
den" bahseden partiler... haberi bir şey yapmadı Madımak yandı ve
devlet erkani tarafından duvanı seyredildi.

Sıra kını kinadı, kını "acınızı peylazıyoruz... bostıplı diliyoruz" de-
di. Kını de ;

Bazbakan Pansu Giller : "otelin etrafını seran vatandaşlarımızın habiri-
ne zarar" gelmesinine seriniyor, "Madımak'ı ateşe verentere zarar gelmedi"

diyordu. (3.07.2002 Cumhuriyet)

Bazbakan Yardımcısı Erdal İnönü: "Benim odonem yetkim vardı ama olaylardan bilmiyordum" (3.07.02. Cumhuriyet) diyordu Eylül arada sonra.

"A izleri Bakan, Mehmet Gazdağı" vatandaşlarla güvenlik güçlerini karşı karşıya getirmeyin" (3.07.2002 Cumhuriyet) diyordu.

Dönemin Cumhuriyet Bakanı, Süleyman Demirel ise, "Aziz Mesum olayları tahrik etti" (3.07.2002 Cumhuriyet) deyiş katliamın sorumluluğunu üstünden atıyordu.

Devlet böyle yaklaştı. "Halkın - vatandaşın" diye dillerinden düşürmedüğü insanların yaşamını seyretti.

Mesum Yılmaz "bir futbol maçında bile bu kadar insan ölür" (3.07.02. Cumhuriyet) diyordu. Öyle ya, insanı, hayati sudan ucuzdu egemenlerin gözünde.

O gün orada yanan insandı, yakılan halletti.

O gün orada alanlar, sarıldı, ozandı, öğreniydi, yazardı. insandı.

4 yıl önceydi. Sivas'ın Madinat Otelin'de onlarca insan ateze semaher durdu, tırlekiler, aptıklar yaktı.

O gün Sivas'ta yazanan katliamın sorumlularından bir kısmı bugün mecişte. AKP meclislerinde milletvekili. Sivas'ın sorumluları yollarına devam ediyorlar.

F Tiplerinde 116 insanın ölümüne ortaklar. 116 canı öldürdüler, katlettiler tecritte. 19 Aralık'ta diri diri yakıldılar. Tecrit hücrelerinin de bedenini tutuşturan canların sorumlularıdır. Sivas'ın katilleri yeni katliamlarla ilerliyorlar.

Onun için bir kez daha diyoruz Sivas'ı unutmuyoruz. Orda yanan atezi, atezi seyredenleri, F Tiplerinde ölümlere sebep olanları unutmuyoruz.

Mesum'un derisini yizen, Pir Sultan'ı dara asan, ateze yara açanları unutmuyoruz.

"Bre Sivas dağları da Sivas dağları

Harasandan geçen jehir yolları

Kuz dili kenüzür mazlum dilleri

Hızır Paşa gavahtının karlı elleri

Her seher her seher asterir benim..."

Hasan Haseyin.

* * * *

SPİL DAĞININ İTEĞİNDE UMUT İŞİĞİ

Güneş Spil dağının ardından görünmeye başlamıştı. Ocan uyanmış, güneşin doğuşunu seyrediyordu. Derin düşüncelere dalmıştı. Bismardan güneşin odanın içine dolmasıyla kurtulmuştu. Tulumlarını giyecek, yorgan paslı demirlerin içinde gönüllü çalışmaya gidecekti. Başta yorgan kırım pasını temizlemek istemişti. Arkadaşları gibi okuluna devam etmeye istiyordu. Ama babası yıllarca çalıştığı ve yerinden kaçılduktan sonra, koca insanlarla birlikte iş yapmaya başlamıştı. Eve hergün sarhoş geliyordu. İki üç dümeğe çocuklarını daireye bırakmıştı. Gönüllü çalışmaya eve geldiğinde sükutlarını belli etmeyen: 'siz okulunuzu bitirmenizi düşünüyorduk, ama sizin işler kaçırduktan sonra, ne ayarlıyoruz. Saticılarla çalışmaya başladığınızdan beri bu şekilde davranışınızı kabullenemiyorduk. "Neden böyle?" diye kendine soruyorduk. "Babamı, neden işler attılar? Baska bir iş için terisiyle kazanacağı bir iş bulamaz mıydı babam?" diyorlardı.

Dağın ortasında sınırlı bir güneş ışığına dökülmüştü. Tulumlarını ayağına giyerken 'ben artık hayırdır babamın beni davetmesini istemiyordum. Kendi başımın hesabına bakabiliyordum. Çalıştırılan çalışanlardan uzak yaşamı ibadetle bir yaşam kuralım' diye geçirdi zihninde.

Ahmet'e görünmeden evden çıkarken, babasının aldığı baskıyı alıp almamaları bir kararlılık vardı. Sonra, almaya karar verip üzerine atılmak ve yerinin yolunu tuttu. Gece kalmıştı. Teğmenin kapısına geldiğinde ter içinde kalmıştı.

— Ocan beyim canı işe gelmek istediği saatte geliyor. diye ayağı bir kışkırtıcı karıştırdı patron. Oğlum senin gibi serseriye işe almadan sonra sokakta serseri dolsun. Başta devam edersen sokak serserisi olacaksın. Emirdi geç işin başında.

Ocan mahcup renk baskın geçti. Gönüllü kurtulmuştu, almanın teri, gözyaşları birbirine karıştı. Akşam canı sıkın çıktı ve yerinden. Eve gitmek istemiyordu. Aynı mahalleden arkadaşları Ahmet'in yanına gitmeye karar verdi. Ahmet evden kışkırtıcı önce ayrıldı, sokakla bir arkadaş grubu kurmuştu. Ocan Ahmet'in bulunduğu yere gitmek eve dönmeye karar vermişti. Emirdi Ocan Ahmet'in yanına gitmek istiyordu. Ayakları onu surların dibine getirdi. Ahmet'in ve arkadaşlarının oturmuş bir şeyler yaptığını gördü. Ahmet Ocan'ın geldiğini görünce mutluluğunu gözleyen bir şekilde kalmıştı. — Geç

- Oğlum senin burada ne işin var, ara, kuzusu 2 diye takılarak elini sıkı. Özan sesiz.

- Bende burada kalacağım, dedi. Ahmet biraz sormadan Özan'ın diğer çocukların yanına gitmiş olduğunu

- Anamıza yeni bir arkadaş geldi. Delikanlı çocuktu, dedi. Oturanların arasında, 7-8 yaşlarında çocuklar vardı. Ellerini beline poşetleri bastırarak baygın baygın anlamsızca Özan'ı baktılar. Başka bir dünyadaydılar sanki. Özan'ı görmüyorduk gibi bakıyorlardı. Ahmet:

- Serde deneye rız gelmiş bulutların arasında ağarsın diye Özan'ın eline bir poşet uzattı. Özan yarı baygın çocukları acıyanak baktı. Ama artık düşünmek istemiyordu. Poşetini rızına basını sokarak, diğer çocukların yaptığı gibi rızına cükemeye başladı. Kesi, sinede elleri ayaklarını uyuşturmaya başladı. Ardından bulutların arasında uymaya başladı. Emme bakan sıkıntılı ona ulu emanetçiler kadar uzaktıydı.

Sabahı uyandırmada nerede olduğumun anlamaya çalışarak önceki bir şekilde etrafına bakandı. Ahmet Özan'ın sıkıntısını görürce-

- Oğlum Özan Cennet'tem, diye seslenince kendine geldi. Ahmet gelip Özan'ın yanına oturdu.

- Bugün arabaların altında sığınmaya mı gideceksen yoksa, bizimle izemi geleceksen? diye sordu Özan'a.

- Sizlerle geleceğim, diye cevap verdi Özan, koranlı bir sesle tuştu.

- Bugün ilk işim önceki dakikadır ol aulanına, polisler eline dastanına kurtulamazsa - yakaladığında delikanlılığını göster. İlk işimiz burada yapacağız.

Hızlıca çıktılar. Ahmet:

- yapacağımız iş burada diye hiç bir anıya gitmedi elinde. Sen burada etrafı kolla. Sana kaç diye bağıracağım zaman anımdan gel, diye Özan'ın

Özan heyecandan göğüsünün atıldığını hissediyordu, bacaklarının tuttuğunu hissediyordu.

Ahmet arabaya yaklaşıncaya kadar kapısını açmıştı ki polisler geldikleri farketti. 'Kaç Özan' diye bağırıldı. Özan'ın kaç sesi duyulmuştu.

başına bir ağırlığın indiğini hissetmesi bir oldu.

Özen'le Ahmet patlamıştı. Kufar ve dayakla karakola götürülüp ardından mahkemeye çıkarıldılar ve tutuklandılar.

Özen'i ilk defa geldiği hapshane öfkeliydi. Nasıl bir yerdi. Onun da dayak atacaklar, kufar edecekler miydi? Özen'e dayaktan çok kofanlar ağır geliyordu.

Özen'le Ahmet'i 10 kişilik bir koğuşa koydular. Koğuşta bazı kadın çocukları genç gelenlerin etrafına toplanıyorlardı. Hepsi Ahmet'i taşıyorlardı. Gelmesin kimseyi esaret altına. 15 yaşına kadar çok defa hapshaneye girmişti. Ahmet'in ilk sorusu "abla lar nasıl buldunuz? kanusabiliyor musunuz?" oldu. Kadın "burada sohbet ediyoruz. Mehtap yazıyor. Sığınma alıyoruz, diye cevap verdi.

"Dağlarında rüzgarı başına vurur

Elelerde obaya sabun durur."

- Bu terkibi deymiş abla lar söylüyor, diye Özen'e döndü Ahmet

- Deurmeçlik ne bende görebilmişim? O abla lar? diye sordu Özen

O gün akşam saatleri olduğu için deurmeç abla ları görünemedi. Özen-Ahmet duruşuna vurup "yine ben geldim" diye haber verdi. Özen'i "delikanlı çocuktur" diye tanıttirdi.

- Menkabe Özen ne nasilsin? diye sordu abla lar

- İyiyim abla siz nasilsiniz? Arkadaşlar anlattı deurmeç olduğunu söylediler. Deurmeçlik ne demek? diye sordu.

- Biz bütün insanların özgür, eşit olmasını istiyoruz. Özen-En nasilsiniz size iş bir ortam sunuluyordu siz bunları beklemediğiniz için, bu yüzden burada oluyordunuz. Bu yüzden siz suçlanıyorsunuz. Elam Özen'ini duyuyordunuz. Deurmeçleri hapshaneye koydular ama gelecek düşkümlükten vazgeçemediler. Halka umut olmaya devam ettiler. Em di hükümetler teslim olmaya iddialarından vazgeçerek insanlıklarını umutlarını istiyorlar. Bunun için hükümetlerin kapanması için dört yıldır Elam Özen'inde çok arkadaşımızı kaybettik.

- Abla kaç yıldır yatıyorsunuz?

- 10-11 yıldır yatıyoruz.

- Yatılmı be abla, okadın. Nasıl dayınıyorsunuz?

- Mücademizin haklılığını yaşadığımız için bize okadın zor gelmiş.

yor Can. Bütün insanların hakkını alsın, insan gibi yaşasın istedik
Çocuklar aklından almamış istedik. Herkesin bir işi mutlu bir yaşamı ol
masını istedik. Bunları istediğimizde kadın uyarı mesajlarını biliyor
duk. Mica deloya girerken Elam, kapışkına düşüyor biliyorduk. Mica
delamın bir bedeli olarak gördüğümüzün zor gelmiyor. Deürmüştük her
pishanada biliyoruz.

Can ne iş insanları diye düşünür. Her baskılarını düşünürler
- Ablam ben de sizin istedikleriniz istiyorum galiba. Tam emin
değilim ama anlattıklarının hoşuna gitti. Seni tanımak istemiyordum. Her
şey senle sohbet edebiliyordum?

- Elbette sen istedikten sonra, neden almamış. Ama daha fazla
öğrenmek istersen sana okumam için kitap vereyim mi?

- Sevinirim
- Demem oyleyse Elam çocukları şehit düşen iki kız kardeşin Canan
ve Zehra'ya anlatan kitabı göllüyoruz.

Bir süre sonra Canan'la Zehra'ya anlatan kitabı Canan'ın elindeydi
Canan'ın deyip duvardan ayrıldı. Herkesin kitabın sayfalarını her
restorantta gözetimine uzandı. Sayfalarından bir bölümü sesli okumaya
başladı. 'Canan'la Zehra'ya anlatan kitabın iki kız kardeşler. Halen kurtuluş, arke
olojilerinin hücrelerinde tek başına insan sesinden uzak, baskılarla
yasaklarla düşüncelemlerden uzak geçirmek istenmesinin kararı alınarak
gözel yanları için kendilerini feda ettiler.

Can kitabı kapatarak düşüncelemlere döndü. Estetik özgürlük güzel ya
rınlar diye ruhsal bir kaç defa tekrarlardı. Evet belki de bunları ist
yorum.